

Publicerad 2016-10-08 13:50 av Jim Friberg

En dos kärlek

Som befrielsen i mörkret och vinden om hösten
Än en gång steg mitt hjärta ur de kalla vågorna
mot nån som smakat som allt jag saknat
Och jag var trasigare än de andra fåglarna
för jag kunde inte sjunga trots mitt fall

Minns du också när jag rättade till varje misstag,
när jag bar hem dig i fyllan?
När dina ord du somnade ifrån,
brände mig bortom skräck och panik?
Minns du hur jag sålde mig,
för att du skulle få yra bort i musik?
När jag ändå inte gav upp,
trots att din ömhet var en dåligt inövad replik?

Lämna tillbaka mig där du hittade mig
där finns fler, lika lättutnyttjade för dig
För jag ska nu falla överallt
och vilket håll jag än kastar mig tar jorden slut nånstans
för här finns inget för mig

Minns du när du var otrogen,
med nån som smakade som allt jag saknade?
Och med dom som vill se solen fortsätta brinna,
som inte grät över alla stjärnorna ingen fångade när dom föll?
Minns du när skulden var mitt fel,
men jag sköt ändå till mer?
Eller när jag sa att stjärnfall var smulor,
så små att de innan var osynliga?

Än en gång ska minnen mig kalla
och jag ska minnas vår härjade värld
Där vi passade in för varandra
och pissade in oss i en förlovningsring
Än en gång ska kvällen komma
och jag ska ha svårare att sova på grund av dig
Med missfall i minnen,
nätterna du var för full för att älska mig
och knullade med nån annan

Och jag saknar än,
att pressa en ring mellan mina fingrar
för att känna om den betydde,
om den försvann

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten